

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Κλεμμένα από τους Βουλγάρους
Έλληνικά πολιτιστικά αγαθά

ΚΕΙΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ

www.sartzetakis.gr

- **Κλεμμένα από τούς Βουλγάρους Έλληνικά πολιτιστικά αγαθά.**

Καὶ κατὰ τούς δύο παγκοσμίους πολέμους οἱ Βούλγαροι, στηριζόμενοι καὶ βοηθούμενοι ἀπὸ τὴν σύμμαχόν των Γερμανίαν εἰσέβαλον καὶ κατέλαβον ἀμαχητὶ τὰς πέραν τοῦ Στρυμῶνος Ἑλληνικὰς περιοχὰς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Δυτικῆς Θράκης.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖ παραμονῆς των ἐπεδόθησαν εἰς φρικιαστικὰ ἐγκλήματα, δολοφονίας, κλπ., εἰς βάρος δεκάδων χιλιάδων Ἑλλήνων κατοίκων των καὶ ἀπεριγράπτους καταστροφάς.

Διὰ τίς κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον βουλγαρικῆς θηριωδίας ἄκρως διαφωτιστικὰ εἶναι τὰ διαλαμβανόμενα εἰς Ἔκθεσιν Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ σελίδων 640 μεγάλου σχήματος, δημοσιευθεῖσαν γαλλιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Rapports et Enquêtes de la Commission Interalliée sur les violations du Droit des Gens commises en Macédoine par les Armées Bulgares*» (Nancy-Paris-Strasbourg, 1919)· ὡς ἐπίσης καὶ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «*Αἱ Βουλγαρικαὶ ὠμότητες ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ 1912-1913, Γεγονότα, Ἐκθέσεις, Ἐγγραφα, Ἐπίσημοι Μαρτυρίαὶ*» βιβλίον ἐκ σελίδων 352 (Ἀθήναι, 1914).-

Διὰ δὲ τὴν περίοδον τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, συνοπτικὴν περιγραφὴν τῶν βουλγαρικῶν κακουργημάτων προσφέρει τὸ συνταχθὲν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Καθηγητῶν τῶν, τότε δύο, Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης βιβλίον ἐκ σελίδων 144 σὺν 63 σελίδες μὲ εἰκόνας τῶν θηριωδιῶν, ὑπὸ τὸν τίτλον «*Μαύρη Βίβλος τῶν Βουλγαρικῶν Ἐγκλημάτων εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν καὶ Δυτικὴν Θράκην 1941-1944*» (Ἀθήναι, 1945).

Οἱ Βούλγαροι ὁμως, ἀποβλέποντες παγίως εἰς τὴν νόσφισιν ὄχι ἀπλῶς τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ χώρου, ἐπεδόθησαν ἤδη κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον εἰς κλοπὴν διαφόρων πολιτιστικῶν ἀγαθῶν του. Αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ χειρόγραφα τῶν Ἱερῶν Μονῶν Εἰκοσιφοινίσσης Παγγαίου καὶ Τιμίου Προδρόμου Σερρών, τὰ ὁποῖα, καίτοι διεθνῶς ὑπεχρεώθησαν, ἤδη ἀπὸ τῆς δεκαετίας τοῦ 1920, τελικῶς δὲν ἐπέστρεψαν, πλὴν ἐλαχίστων. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ ἤδη τὰ ἐμφανίζουν εἰς διεθνεῖς ἐκθέσεις ὡς ἰδικά των!

Τὸ Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης ὠργάνωσεν ἐπιστημονικὴν διημερίδα ἐπὶ τοῦ θέματος, τὴν 6^{ην} καὶ 7^{ην}

Μαΐου 1995 εις Κομοτηνήν, τεθείσαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Χρήστου Α. Σαρτζετάκη, ἔχοντος ἐπὶ τοῦ θέματος ἀσχοληθῆ ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Προεδρίας του, ὅτε καὶ ἔθεσεν εἰς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Βουλγαρίας Ζίβκωφ εὐθέως τὸ θέμα τῆς ἐπιστροφῆς τῶν κλαπέντων ἐν λόγῳ πολιτιστικῶν ἀγαθῶν.

Κατωτέρω καταχωρίζεται ὁ χαιρετισμὸς, τὸν ὁποῖον ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπηύθυνε πρὸς τὸ Ἐπιστημονικὸν τοῦτο Συνέδριον. Καταλαμβάνει τὰς σελίδας 19 ἕως 22 τοῦ δημοσιευθέντος, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Συνάντησις τῆς Κομοτηνῆς, 6-7 Μαΐου 1995» (Κομοτηνή, 1999), καλαισθήτου τόμου τῶν Πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου. Ὁ τόμος φέρει αὐξοῦντα ἀριθμὸν 4 τῆς σειρᾶς δημοσιευμάτων «Θρακικὴ Βιβλιοθήκη» τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

**ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΔΙΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕ ΘΕΜΑ
«Τὰ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κλεμμένα πολιτιστικὰ ἀγαθὰ
τῆς Ανατολικῆς Μακεδονίας –Θράκης· ἡ ἐνεστῶσα κατάστασι
καὶ τὸ νομικὸ καθεστῶς τῆς ἐπιστροφῆς»
[Κομοτηνή, 6^η - 7^η Μαΐου 1995]**

*Πανοσιολογιώτατε,
Κύριοι, Κύριοι ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,
Κύριε Πρύτασι,
Κυρίες καὶ Κύριοι Σύεδροι,
Κυρίες καὶ Κύριοι,*

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ ἀποδέχθηκα τὴν τόσο τιμητικὴ πρότασι τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, διαβιβασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου του Καθηγητοῦ Κυρίου **Γεωργίου Κ. Παπάζογλου**, ὅπως θέσω ὑπὸ τὴν αἰγίδα μου τὴν διοργανουμένη ὑπὸ τοῦ Τμήματος αὐτοῦ παροῦσα διημερίδα μὲ θέμα «Τὰ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κλεμμένα πολιτιστικὰ ἀγαθὰ τῆς Ανατολικῆς Μακεδονίας-Θράκης· ἡ ἐνεστῶσα κατάστασι καὶ τὸ νομικὸ καθεστῶς τῆς ἐπιστροφῆς».

Ἡ χαρὰ μου εἶναι εὐλογη. Καὶ γιὰ τὴν τιμὴ, ποῦ μοῦ προσγίνεται, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ ἀντικείμενο τῆς διημερίδος. Τὸ ὅποιο καὶ τυχαίνει, νὰ μοῦ εἶναι οἰκειότατο. Ἀφοῦ μάλιστα συνέβη καὶ ἐνεργῶς νὰ ἀσχοληθῶ μὲ αὐτό, ὅταν, ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ιδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὸ ἔθεσα εὐθέως καὶ ἀπεριφράστως,

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

Κείμενα ἀπὸ τὴν Ἱστοσελίδα www.sartzetakis.gr

ειδικότερον ὡς αἴτημα ἐπιστροφῆς τῶν κλαπέντων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων χειρογράφων τῶν *Τερῶν Μονῶν* *Εἰκοσιφοινίσσης Παγγαίου* καὶ *Τιμίου Προδρόμου Σερρών*, εἰς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Βουλγαρίας *Θεόδωρον Ζίβκωφ*· χωρὶς βεβαίως, πέρα ἀοριστολόγων καὶ ἐνδοιαστικῶν ὑποσχέσεων του, ἐκδήλως ὑποκριτικῶν, νὰ συντελεσθῇ ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦδε ὀτιδήποτε.

Ακριβῶς δὲ τὸ θέμα τῆς παρουσίας διημερίδος, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄμεσος προσωπικὴ μου ἐμπειρία περὶ τῶν διαμειβομένων εἰς διακρατικὸν ἐπίπεδον «δεσμεύσεων» καὶ τῆς ἀξιοπιστίας τῶν παρεχομένων «ὑποσχέσεων», ὑπαγορεύουν *δύο δέσματα ἰδεῶν*· μὲ τὰς ὁποίας καὶ ἐν συντομίᾳ μόνον θὰ σᾶς ἀπασχολήσω :

Ἡ **πρώτη** θίγει οὐσιαστικῶς θεμελιώδη, συγχρόνως ὅμως καὶ ὀριακά, προβλήματα δικαιοκῆς λογικῆς ! **Εἶναι ἡ περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Διεθνοῦς (Δημοσίου) Δικαίου προβληματικὴ**· αὐτὴ, ἡ ὁποία ὤθησε καὶ διαπρεπεῖς, καθολικοῦ κύρους, στοχαστὲς εἰς ἀμφισβήτησι καὶ αὐτῆς τῆς ὑποστάσεως τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου ὡς «Δικαίου», προκρινομένης τῆς τοποθετήσεώς του εἰς τὸν χῶρον ἀπλῶς τῆς Οἰκουμενικῆς Πολιτειακῆς Ἠθικῆς· δηλαδή, τοῦ συνόλου κανόνων συμπεριφορᾶς, ἢ τήρησις τῶν ὁποίων ἐπαφίεται εἰς τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν τοῦ πράττοντος (ἐνεργοῦντος ἢ παραλείποντος «κοινωνοῦ»). Καὶ δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς ἀπουσίας «κυρώσεων», πού νὰ διασφαλίζουν τὴν τήρησι τῶν κανόνων τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου, καὶ μάλιστα κυρώσεων **ἀποτελεσματικῶν** ὡς ἀδιαπεράστου πλέγματος ὠργανωμένης ἐπιβολῆς. Εἶναι καὶ ἡ **ἀπουσία στοιχειωδῶν κανόνων ἀληθοῦς**, γιὰ κάθε ἀνθρώπινη συνείδησι καὶ λογικὴ, ὀρθοῦ «δικαίου», ἀπουσία, ἡ ὁποία καὶ εἰκότως δὲν ἀποτρέπει τὸν πειρασμὸ τῆς προσωνυμίας τοῦ κ ι β δ ἡ λ ο υ δικαίου.

Ὅσον ὑπερβολικοὶ καὶ ἂν φαίνωνται - ἴσως δὲ καὶ εἶναι ! - οἱ προκείμενοι προβληματισμοί, - καὶ μάλιστα κατὰ τὴν σημερινὴ ἐποχὴ, πού κατακλύζεται, ἐν εἶδει σαλπίγγων Ἰεριχοῦς, ἀπὸ «κοσμοπολιτικά», «φιλειθηνικά» καὶ «οἰκουμενιστικά» κηρύγματα πολυειδοῦς ἀποχρώσεως καὶ παντοδαπῆς προελεύσεως, κηρύγματα, πού καλύπτουν εἰλικρινεῖς, ἐν ὄψει τῆς τεχνολογικῆς λαίλαπος καὶ τῶν ἀπεριορίστων καταστροφικῶν δυνατοτήτων τῆς, κραυγὲς ἀγωνίας γι' αὐτὸ τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου, τ ὠ ν μ ἔ ν, ἀλλὰ καὶ, δυστυχῶς κατὰ τὸ πλεῖστον, ὑπηρετοῦν προγραμματισμένως σχεδιασμοὺς ἄ λ λ ω ν, τῶν ἐπιβούλων, δηλαδή πραγματικότητες, πού ἤδη ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ σκέψις διὰ στόματος τῶν σοφιστῶν ὑπετύπωσεν εἰς τὸν ἀφορισμόν, ὅτι τὸ **συμφέρον** καὶ ἡ **δύναμις** διέπουν καὶ τίς διαπολιτειακὲς σχέσεις, - δὲν παύει νὰ εἶναι καταφανές, ὅτι **ρυθμίσεις αὐτονόητες γιὰ κάθε ἐνδοπολιτειακὴ δικαιοταξία**, ἀνταποκρινόμενες εἰς στοιχειῶδες πανανθρώπινο αἴσθημα δικαίου, **ἀπουσιάζουν ἠχηρῶς ἀπὸ τὴν διεθνή, τὴν διαπολιτειακὴ δικαιοταξία καὶ πρακτικὴ !** Ἔτσι, παντοῦ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, τ ι μ ω ρ ο ὕ ν τ α ι ὄχι

μόνον οί κλέπται, ἀλλὰ καὶ οἱ κλεπταποδόχοι, καὶ γενικώτερον, ὅπως ἐπιτάσσει τὸ **ἄρθρον 394 τοῦ ἰδικοῦ μας Ποινικοῦ Κώδικος**, πᾶς «ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκρύπτων, ἀγοράζων, λαμβάνων ὡς ἐνέχυρον ἢ ἄλλως πῶς δεχόμενος παρ' ἐαυτῶ πρᾶγμα προελθὸν ἐξ ἀξιοποίνου πράξεως ἢ μεταβιβάζων ἑτέρῳ τὴν κατοχὴν τοιοῦτου πράγματος ἢ συνεργῶν εἰς μεταβίβασιν ἢ ὅπωςδήποτε ἀσφαλιζων ἑτέρῳ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ».

Τι συμβαίνει ὁμως μὲ τοὺς ἐπὶ διαπολιτειακοῦ ἐπιπέδου κλεπταποδόχους ; Αὐτοί, ἀντιθέτως, ὄχι μόνον δὲν διώκονται ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, ἀλλὰ καὶ *ὑπερηφάνως διαφημίζουν*, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πολιτιστικῆς «μεγαλωσύνης» τους (!), τὶς προερχόμενες ἐξ ἐγκληματικῶν πράξεων, τὶς *κλοπιμαίεις πράξεις τους*, ὅπως συμβαίνει μὲ τὶς ἀποκείμενες εἰς τὰ ξένα κρατικὰ Μουσεῖα (Βρεταννικὸ, Λούβρου, Βερολίνου, Βατικανοῦ, κλπ.) *ἑλληνικῆς*, καὶ ὄχι μόνον, ἀρχαιότητες, ἢ τὰ *ἑλληνικὰ* χειρόγραφα, περγαμηνές, κλπ., ποὺ κοσμοῦν ξένες βιβλιοθήκες, κλπ., κλπ.

Δεῖγμα τέτοιας ἀτιμωρήτου ἐγκληματικῆς συμπεριφορᾶς καὶ ἡ *βουλγαρικὴ πρακτικὴ τῆς ἐπανεπιλημμένης ληστρικῆς λεηλασίας ἑλληνικῶν πολιτιστικῶν ἀγαθῶν*, ὅπως τῶν χειρογράφων τῶν *Ἱερῶν Μονῶν Ἐικοσιφοινίσσης Παγγαίου καὶ Τιμίου Προδρόμου Σερρών*, δολίως μετὰ δεκαετίες ἤδη ἀπὸ τοῦ ἐγκλήματος ἐπισήμως εἰς «ἔρευνητικά» «Ἰνστιτούτα» ἐμφανιζομένων ! ...

Αὐτονόητος καὶ ἡ συνέχεια τῆς προκειμένης πραγματιστικῆς τῆς διεθνούς πραγματικότητος προσεγγίσεως : *Πρόβασιν τοῦ Διεθνούς Δικαίου εἰς περιωπὴν ἀληθοῦς Δικαίου*, ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ αὐταπατώμεθα, δὲν νοεῖται χωρὶς τὴν ἐνσωμάτωσιν εἰς τοὺς κανόνες του ρυθμίσεως, ποὺ νὰ αἴρη τὶς παραπάνω ἀνομίαις τοῦ παρελθόντος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποκλείη τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐπανάληψίν τους ...

Ἡ **δευτέρα** δέσμη ιδεῶν, ποὺ ἀνακινεῖ ἡ θεματικὴ τῆς διημερίδος, ἀναφέρεται εἰς τὸ **καθῆκον τοῦ ἐπιστήμονος**. Ἡ **κλοπὴ** τῶν χειρογράφων τῶν Μονῶν **Ἐικοσιφοινίσσης καὶ Τιμίου Προδρόμου ὑπὸ κρατικὴν βουλγαρικὴν ἐπίνευσιν ἐμεθοδευθῆ** πρὸς συγκεκριμένον σκοπόν, τὴν **πλαστογράφει τῆς Ἱστορίας** πρὸς ἱκανοποίησιν ὑπερφιάλων ἐπεκτατικῶν βλέψεων· ἀλλὰ **ὑπὸ ἐπιστημόνων ὡς ἀξιοποιήσιμος «ιδέα» συνελήφθη** – μὴ ἐπιστήμονες προφανῶς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γνωρίζουν τὴν ὑπαρξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν σημασίαν τῶν κλαπέντων, γιὰ νὰ συντελεσθῆ ἡ κλοπὴ – **καὶ ὑπὸ ἐπιστημόνων ἐξετελέσθη**, αὐτὸ εἶναι ἱστορικῶς διαπιστωμένον. Οἱ ἐπιστήμονες αὐτοί, **δράσται ἢ συμμέτοχοι τοῦ ἐγκλήματος**, παρεβίασαν συγχρόνως καὶ ἄλλην ἐπιταγὴν. Αὐτὴν, ποὺ ὑπαγορεύει εἰς κάθε ἐπιστήμονα τὴν ὑπηρετήσιν **πρωτευόντως τῆς ἀληθείας**.

Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἀνὰ τὶς χιλιετηρίδες εἰς τὴν ἀλήθειαν ἀπαραμειώτως ἐθήτευσε καὶ θητεύει. Ἴσως, καθὼς πιστεύω, εἰς τοῦτο νὰ ἔγκειται καὶ ἡ κατάδηλος διαφορά του, ἀλλὰ καὶ ὑπεροχὴ ἔναντι ἄλλων, ξενηλάτων, θεωρήσεων.

Υπερέτησις ὅμως τῆς ἀληθείας σημαίνει *καὶ ἄμυνα* κατὰ τοῦ ψεύδους. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ὡς αὐτοτελὲς ἐνέργημα *δυστυχῶς δὲν ἤμπορεῖ ἡ ἑλληνικὴ ἐπιστήμη νὰ καυχᾶται*, κατὰ τοὺς τελευταίους ἰδίως καιροὺς, *ὅτι διεκρίθη*. Οἱ ἐπιστήμονές μας κατὰ κανόνα περιωρίσθησαν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς ἀληθείας. *Αὐτὴ ὅμως μόνη δὲν ἀρκεῖ!* Ἐλάχιστοι προέβησαν καὶ εἰς τὴν συστηματικὴν καταπολέμησιν τοῦ ὀθνείου κακοβούλου καὶ προγραμματισμένου ψεύδους. *Μὲ ὀλέθριες, ἀπὸ τὴν παράλειψι τῶν πολλῶν, τίς συνέπειες γιὰ τὴν ἐθνικὴν μας κοινότητα, γιὰ τὸ μέλλον καὶ αὐτὴ τὴν ὑπόστασί της*. Διότι ἡ ἀγνοία τῶν ξένων λαῶν σχετικῶς πρὸς τὰ ἱστορικὰ μας δεδομένα, ἀπολύτως διὰ τοὺς μὴ εἰδήμονας φυσιολογική, καὶ ὁ σκοτεινὸς ρόλος ψευδωνύμων μέσων μαζικῆς «ἐνημερώσεως», ἐξαγοραζομένου ἀθύρματος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ξένων συμφερόντων, ἤμποροῦν νὰ ὀδηγήσουν εἰς ἀναστροφή ἀκόμη καὶ τῆς πλέον καταδήλου πραγματικότητος!

Ἔτσι, γιὰ παράδειγμα, *ἀφέθη* ἐπὶ δεκαετίες, μὲ τὴν συνενοχὴν βεβαίως καὶ τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος, νὰ καλλιεργῆται ἀνεμποδίστως εἰς διεθνή κλίμακα τὸ *φρικτὸν, σταλινικῆς ἐμπνεύσεως καὶ τιτοϊκῆς ἐκτελέσεως, ψεῦδος περὶ δῆθεν «Μακεδονικῆς ἐθνότητος»*, μὲ ἀποτέλεσμα ἀμεσώτατον ἤδη κίνδυνον αὐτῆς τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως καὶ ἑδαφικῆς μας ἀκεραιότητος.

Ὅπως *ἀφέθη ἀναπάντητος*, χωρὶς παραδόξως νὰ γίνεται κἂν λόγος περὶ αὐτῆς, μεθοδευμένη, ἐπὶ δεκαετίες ἤδη, ἀναπτυσσομένη ἐπισήμως, ἐνταθεῖσα μάλιστα ὑπὸ τὸ πρότερον κομμουνιστικὸν καθεστῶς, *«θρακολογία» τῶν Βουλγάρων, χωρὶς ἴχνος ἐντροπῆς δισχυριζομένων, ὅτι ... «πρωτοβούλαροι» ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι Θραῖκες!* Ἐπομένως, κατὰ τὸ σκοπούμενον, ... Βούλγαροι γνήσιοι καὶ οἱ σημερινοί! ... Κλπ., κλπ...

Χαιρετίζω, λοιπόν, τὴν προκειμένην ἐπιστημονικὴν διημερίδα, κατὰ τὴν ὁποῖαν δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θὰ ὑπηρετηθῇ ἀκεραίως ἡ ἀλήθεια, ὅχι μόνον ὡς *θητεῖαν ἀληθείας*. Ἀλλὰ καὶ ὡς *μίαν τῶν ἀπαρχῶν*, εἰς τὴν ἀκριτικὴν μάλιστα αὐτὴν τῆς Ἑλληνικῆς μας Πατρίδος περιοχὴν, *ἐπιστημονικῆς ἐγρηγόρσεως καὶ ἀμύνης κατὰ τοῦ ὀργανωμένου ἐπιστημονικοῦ ψεύδους*. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἰδιαιτέρως ἐθνωφελοῦς.

Εὐχόμενος συγχρόνως καὶ τὴν, προσδοκωμένην, πλήρη ἐπιτυχίαν της.-

Χρήστος Α. Σαρτζετάκης